

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 842/05
13.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Jelenom Petković-Milojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv opt. AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ-a i dr., odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Beogradu, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.1343/04 od 02.03.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 13.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Povodom žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, a po službenoj dužnosti, PREINAČUJE SE u pogledu pravne ocene dela presuda Okružnog suda u Beogradu K.1343/04 od 02.03.2005. godine, tako što Vrhovni sud radnje opt. AA opisane u izreci prvostepene presude u osuđujućem delu pravno kvalifikuje kao krivično delo neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika („Sl. glasnik RS“, broj 85/05 od 06.10.2005. godine), i za ovo krivično delo ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine, u koje mu uračunava vreme kada je bio lišen slobode od 07.10.2004. godine do 08.10.2004. godine, dok se žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu u delu odluke o kazni u odnosu na ovog optuženog kao neosnovana odbija.

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca izjavljena protiv iste presude u oslobađajućem delu, u kom delu se presuda Okružnog suda u Beogradu K.1343/04 od 02.03.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.1343/04 od 02.03.2005. godine, opt. AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ-a i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, u koju mu se uračunava vreme provedeno u zadržavanju od 07.10.2004. godine do 08.10.2004. godine, dok se od istog, primenom odredbe člana 245. stav 5. OKZ-a oduzima opojna droga - marihuana i to pet stabljika u ukupnoj težini od 242 grama, koja se ima uništiti.

Istom presudom, primenom odredbe člana 193. i 196. ZKP-a, opt. AA obavezan je da u korist budžetskih sredstava suda na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 19.250,00 dinara, a na ime paušala 5.000,00 dinara u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Tom presudom, na osnovu odredbe člana 355. stav 3. ZKP-a, opt. AA oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično delo neovlašćenog držanja opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ-a, pa je primenom odredbe člana 197. ZKP-a, odlučeno da troškovi krivičnog postupka u ovom delu padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Beogradu, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na

ponovno suđenje.

- Branilac opt. BB, adv. AB, podnela je odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca u Beogradu, sa predlogom da Vrhovni sud, istu kao neosnovanu odbije.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž.983/05 od 30.05.2005. godine predložio je da se žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu uvaži.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP-a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga, odgovora na žalbu Okružnog javnog tužioca u Beogradu, podnetog od strane branioca opt. BB, adv. AB i predloga Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a.

Pravilno je prvostepeni sud protivpravnu delatnost opt. AA kvalifikovao po članu 245. stav 1. OKZ-a i o objektivnim i subjektivnim elementima tog krivičnog dela i u obrazloženju pobijane presude dao potrebne i pravilne razloge, koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Međutim, kako je dana 01.01.2006. godine, stupio na snagu Krivični zakonik („Sl. glasnik RS, br.85/05 od 06.10.2005. godine, u daljem tekstu KZ“), to je Vrhovni sud, po službenoj dužnosti, našao da se u smislu odredbe člana 5. stav 2. KZ u odnosu na krivičnopravne radnje opt. AA opisane u izreci prvostepene presude u osuđujućem delu ima primeniti pravna kvalifikacija krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika. Ovo stoga što je odredbom člana 246. stav 1. KZ, propisana kazna zatvora od dve do dvanaest godina koja je blaža od one propisane odredbom člana 245. stav 1. OKZ-a (najmanje pet godina zatvora, dakle do 15 godina zatvora), koji je važio u vreme izvršenja inkriminiranih krivično-pravnih radnji, pa je dakle, Krivični zakonik blaži za optuženog AA od Krivičnog zakona Republike Srbije.

Stoga je Vrhovni sud, odlučujući povodom žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, a po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP-a, sa napred navedenih razloga preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela, nalazeći da se u radnjama opt. AA, stiču zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, stavljanja i držanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika, za koje je opt. AA osudio na istu kaznu zatvora kao i u prvostepenoj presudi, u trajanju od jedne godine, uz uračunavanje vremena, kada je bio lišen slobode, a kako je to dato u izreci ove presude. Prilikom odmeravanja kazne Vrhovni sud je uvažio sve okolnosti navedene u pobijanoj presudi, a naime da je opt. AA mlad, da je potpuno priznao izvršenje predmetnog krivičnog dela i da je zbog toga izrazio kajanje i spremnost da više ne vrši krivična dela, kao osobito olakšavajuće okolnosti, a kao otežavajuću okolnost njegovu raniju osuđivanost. Ovako odmerena i ispod zakonom propisanog minimuma za krivično delo u pitanju ublažena kazna zatvora po oceni Vrhovnog suda, srazmerna je stepenu krivice optuženog AA i nužna da izrazi društvenu osudu za krivično delo u pitanju, ali i dovoljna za ostvarenje u članu 42. KZ propisane svrhe kažnjavanja. Stoga je žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu u delu odluke prvostepenog suda o kazni, u odnosu na opt. AA ocenjena kao neosnovana.

Ispitujući prvostepenu presudu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povreda krivičnog zakona u oslobađajućem delu, povodom žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, Vrhovni sud nalazi da je pravilan zaključak prvostepenog suda da nema dokaza da je opt. BB izvršio krivično delo neovlašćenog držanja opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ-a.

Naime, iako su stabiljike opojne droge – marihuane pronađene u gepeku vozila kojim je upravljao opt. BB, pravilno je prvostepeni sud, pre svega, na osnovu, po oceni Vrhovnog suda, međusobno saglasnih odbrana opt. AA i BB utvrdio da opt. BB kritičnom prilikom predmetnu opojnu drogu nije držao, budući da je opt. AA u svojoj odbrani

naveo da je tom prilikom sa opt. BB krenuo na pecanje, te da je od opt. BB u dva navrata tražio da vozilo zaustavi, kojom prilikom je izlazio iz vozila kako bi ubrao ukupno pet stabljika biljke marihuane, koje je gajio i stavi ih u gepek vozila kojim je upravljao opt. BB, koji nije izlazio iz vozila, pa tako dakle nije stavljao ove biljke u gepek, niti je znao o kakvim biljkama se radi, jer mu opt. AA nije rekao šta stavlja u gepek, navodeći da će mu to kasnije objasniti, pa je tako o svojstvu predmetnih biljaka opt. BB, saznao tek od policije, nakon što ih je uhapsila. Kod takvog stanja stvari, pravilan je zaključak prvostepenog suda da nije dokazan objektivni uslov inkriminacije, a naime da je opt. BB tom prilikom držao predmetnu opojnu drogu, a da potvrde o privremeno oduzetim predmetima glase na ime ovog optuženog samo iz razloga što su u njegovom vozilu pronađene.

S obzirom na izneto, ni žalbenim navodima Okružnog javnog tužioca u Beogradu da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i da je s tim u vezi povredio krivični zakon kada je, u smislu odredbe člana 355. stav 3. ZKP-a oslobodio opt. BB od optužbe da je izvršio krivično delo neovlašćenog držanja opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ-a, ne dovodi se u sumnju pravilnost zaključivanja prvostepenog suda da nije dokazano da je opt. BB izvršio krivično delo u pitanju. O tome je prvostepeni sud izveo i u obrazloženju pobijane presude naveo dokaze, koje je, detaljno, kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, zajedno sa odbranama optuženih pravilno ocenio i o tome je dao potpune, jasne i valjane razloge, koje u svemu prihvata i Vrhovni sud. Stoga se žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu izjavljena na oslobađajući deo pobijane presude, kojom se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi ista pobija zbog povrede krivičnog zakona, po oceni Vrhovnog suda, pokazuje neosnovanom.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 391. stav 1. ZKP-a, u vezi člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Jelena Petković-Milojković, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

lji